ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. ΜΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 53 ΑΡΙΘ. ΤΗΛ. 3-01
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ ΑΡΙΘΜΟΣ 12
ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΟΔΟΣ ΠΛΑΤΩΝΟΣ (ΔΙΑΣΤΑΥΡ. ΕΓΝΑΤΙΑΣ)
ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ 98α ΤΗΛΕΦ. 1-98
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ—ΠΙΕΣΤΗΡΙΑ ΣΤΟΑ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΠΡΩΪΑΝ"

ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ

Η ΠΡΩΪΑ

ΑΘΗΝΑΙ. ΕΤΟΣ Γ'. ΑΡ. 731

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
9
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1927
ΑΝΑΤΟΛΗ ΗΛΙΟΥ ΩΡΑ 7 Λ 32 ΔΥΣΙΣ ΗΛ ΩΡ Λ 3
ΣΥΛΛΗΨΙΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΑΝΝΗΣ

Ο ΚΑΙΡΟΣ
ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑ ΜΕΓΙΣΤΗ 10.5 ΕΛΑΧΙΣΤΗ 8.9 ΜΕΣΗ
ΥΓΡΑΣΙΑ ΜΕΓΑΛΗ. ΑΝΕΜΟΙ: ΑΙΓΑΙΟΝ ΒΑ ΙΣΧ ΙΟΝΙΟΝ
Α. ΜΕΤΡ. ΘΑΛ. ΑΙΓΑΙΟΝ ΙΟΝΙΟΝ Λ.ΑΝ ΚΥΜΑΤ.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ: 7601

ΤΑ ΕΛΛΗΝΟΤΟΥΡΚΙΚΑ

Δεν γνωρίζομεν κατὰ πόσον εἶναι σωστὰ τὰ ἀναγραφόμενα περὶ προθέσεων τῆς Τουρκίας ὅπως ζητήσῃ τὴν ἀναθεώρησιν μεταρρύθμισιν εἰς τὸ Λωζανικὸν σύμφωνον τοῦ Καραγάτς, ἐξ ἀφορμῆς τοῦ ἐπεισοδίου τῆς σημαιοστολίστου ἀμαξοστοιχίας, διὰ τῆς ὁποίας μετεφέρετο εἰς τὴν Ἀδριανούπολιν ἡ ἀντιπροσωπεία τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως. Ὁπωσδήποτε ἔχομεν τὴν γνώμην, ὅτι ἡ Τουρκία δὲν θὰ ὠλίσθαινε ἀπὸ αὐτοῦ τοῦ σημείου. Τὰ Ἑλληνοτουρκικὰ σύνορα ἐχαράχθησαν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς συνθήκης, ἡ ὁποία διέπει τὰς σχέσεις τῶν δύο χωρῶν καὶ ἡ Ἑλλὰς δὲν εἶναι καθόλου διατεθειμένη νὰ συζητήσῃ τὸ ποιότου τινὸς θέματος.

Ἀλλ' ὑπάρχει μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας μία πρόσφατος ἐκκρεμότης, διὰ τὴν ὁποίαν ἀποκλειστικὸς ὑπεύθυνος εἶναι ἡ Τουρκία καὶ ἡ παράτασις τῆς ὁποίας μόνον ἐπὶ τῆς θὰ ἠδύνατο νὰ ζημιώσῃ. Ἐννοεῖται ἐστρώθη ἡ γραμμὴ, ἡ συνδέουσα τὴν Κωνσταντινούπολιν μὲ τὸ Εὐρωπαϊκοῦ σιδηροδρομικοῦ δικτύου, δὲν προεβλέπετο ὅτι ὁ Ἕβρος θ' ἀπέβαινε μίαν ἡμέραν τὸ ἀκρότατον πρὸς τὴν Εὐρώπην ὅριον τῆς κραταιᾶς ἀκόμη τότε Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας, τῆς ὁποίας τὰ κράσπεδα ἐβρέχοντο ἀπὸ τὴν Ἀδριανούπολιν. Καὶ διὰ τοῦτο ἡ γραμμὴ διέπερα τὸν ποταμόν, ἀκολουθοῦσα τὴν ἀριστερὰν του ὄχθην μέχρι τινὸς διαστήματος, διὰ νὰ ἐπανέλθῃ κατόπιν πρὸς τὴν δεξιάν.

Ὁ Ἕβρος ἀπέβη πλέον τὸ ἀκρότατον πρὸς τὴν Εὐρώπην ἄκρον τῆς νέας Τουρκίας. Καὶ ὑφίσταται ἀπὸ ἡμέρας αὐτὴ τῆς δι' ἐλκυστῆρος ἐδάφους διαβάσεως τῶν Κωνσταντινουπόλεως εἰς Ἀδριανούπολιν ἀμαξοστοιχιῶν. Τοῦτο ἀπαιτεῖ, φυσικά, ἔλεγχον τῶν ἀμαξοστοιχιῶν κατὰ τὴν βραχεῖαν σχετικῶς δι' ἑλληνικοῦ ἐδάφους διαδρομήν των—ἔλεγχον ἀπολύτως δικαιολογημένον καὶ περὶ τοῦ ὁποίου οὐδέποτε ἠγέρθη ὀθενδήποτε ἀμφισβήτησις. Εἶναι μόνον πλήρες, ὅτι ἡ Ἑλλὰς θὰ ἦτο εἰλικρινῶς διατεθειμένη νὰ παράσχῃ πᾶσαν δυνατὴν καὶ λογικὴν διευκόλυνσιν ὡς πρὸς τὸν ἔλεγχον τοῦτον, ὥστε νὰ μὴ χρονοτριβοῦν αἱ Τουρκικαὶ ἀμαξοστοιχίαι καὶ νὰ μὴ ὑφίστανται, ἐν γένει, οἱ ἐπιβαίνοντες καμμίαν περιττὴν ἐνόχλησιν.

Ἐννοεῖται, ὅτι ἡ φιλικὴ αὕτη διάθεσις τῆς Ἑλλάδος πρὸς παροχὴν πάσης δυνατῆς εὐκολίας, προϋποθέτει ἀπόλυτον ἀμοιβαιότητα ὁμοίων διαθέσεων ἐκ μέρους τῆς Τουρκίας. Καὶ ἐνδείξεις τοιούτων ὑπῆρχον μέχρι πρό τινος. Ἀπό τινος ὅμως—εἶναι ἀνωφελὲς νὰ τὸ ἀποσιωπήσωμεν—ὁ Τουρκικὸς τύπος, ἄγνωστον διὰ τίνα λόγον, ἤρχισε νὰ αἰτιᾶται τὴν Ἑλλάδα ὡς παρασπονδοῦσαν περὶ τὰς συμφωνίας διὰ τὸν διακανονισμὸν τῶν περιουσιακῶν ζητημάτων καὶ ἡ κυβέρνησις τῆς Ἀγκύρας, ἡ ὁποία εἶναι πασίγνωστον, ὅτι δύναται εὐκολώτατα νὰ καθοδηγῇ τὸν πειθηνιώτατον Τουρκικὸν τύπον, οὐδὲν ἔπραξε διὰ νὰ πληροφορηθοῦν αἱ ἐφημερίδες τῆς Σταμπούλ, ὅτι ἡ Ἑλλὰς εἶναι ἐν τάξει μὲ τὰς ἐκ τῶν ἐν λόγῳ συμφωνιῶν ὑποχρεώσεις της.

Ἐπὶ τούτοις ἐπῆλθε τὸ ἐπεισόδιον τῆς ἀμαξοστοιχίας. Εἶναι παράδοξον πῶς ἐξειλίχθησαν τὰ γεγονότα: ὁ Ἕλλην στρατιωτικὸς διοικητὴς τοῦ σταθμοῦ τοῦ Κούλελι-Μπουργκὰς ἀπηγόρευσε τὴν διέλευσιν τῆς ἀμαξοστοιχίας, ἐφ' ὅσον δὲν ἐδέχοντο οἱ ἐν αὐτῇ ν' ἀφαιρέσουν τὰς σημαίας. Ὁ Ἕλλην ἀξιωματικὸς ἦτο ἐν ἀπολύτῳ τάξει, ὁ δὲ τρόπος τῆς ἐνεργείας του ἦτο συμφωνότατος πρὸς τὴν ὀφειλομένην ἀβρότητα εἰς γείτονας—πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον δὲν ἠμφισβήτησεν ὁ Ἰσμὲτ πασᾶς, ἀπαντήσας εἰς τοὺς ἐν τῇ Ἐθνοσυνελεύσει ἀγορεύσαντας ἐπὶ τοῦ ἐπεισοδίου. Ἀλλ' ὁ Τοῦρκος πρωθυπουργὸς ὡμίλησεν ἀφοῦ ἐπὶ δίωρον ἀφῆκεν ἡ κυβέρνησις, τῆς ὁποίας προεδρεύει, ν' ἀκουσθοῦν ὕβρεις καὶ βαναυσότητες, αἱ ὁποῖαι πολὺ θλιβερὸν ἀπετέλουν χαρακτηριστικὸν τοῦ πολιτισμοῦ, τῆς ἀγωγῆς καὶ τῆς νοοτροπίας ἐν γένει ἀριστέων τινῶν τῆς σημερινῆς Τουρκίας, ἢ, τοὐλάχιστον, τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος. Καὶ ἡ κυβέρνησίς του ἠνέχθη ὅλα ταῦτα, καίτοι εἶναι γνωστότατον πῶς τὸ Λαϊκὸν τοῦτο κόμμα εἶναι ἠσκημένον νὰ ὑπακούῃ εἰς ἓν μόνον νεῦμα τῶν διευθυνόντων αὐτό.

Θὰ ἦτο, βεβαίως, κατώτερον τῆς Ἑλληνικῆς ἀξιοπρεπείας τὸ ν' ἀποδώσωμεν μείζονα τοῦ δέοντος σημασίαν εἰς τὰς βαναύσους καυχησιολογίας τῶν ἀγορητῶν τῆς Ἀγκύρας. Θὰ εἴχομεν μόνον νὰ προσθέσωμεν, ὅτι ἡ Τουρκία δὲν εἶναι λογικὸν νὰ πιστεύῃ, ὅτι εἶναι εὔθετος ὁ καιρὸς πρὸς συνεννόησιν διὰ τὴν παροχὴν σιδηροδρομικῶν ἢ ἄλλων εὐκολιῶν, ἐφ' ὅσον παραμένει αἰωρουμένη εἰς τὴν ἀτμόσφαιραν ἡ ἀπήχησις τῶν βανασυλογιῶν τῆς Ἀγκυρανῆς Συνελεύσεως.

ΟΛΟΚΛΗΡΟΝ ΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟΝ
ΤΗΣ ΣΥΝΑΦΘΕΙΣΗΣ ΜΕ ΤΗΝ ΓΑΛΛΙΑΝ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ
ΠΩΣ ΟΡΙΖΟΝΤΑΙ ΤΑ ΤΗΣ ΔΙΑΙΤΗΣΙΑΣ
Η ΤΙΘΕΜΕΝΗ ΒΑΣΙΣ ΔΙΑ ΤΟΝ ΟΡΙΣΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΙΒΑΣΜΟΝ
ΑΙ ΑΝΑΛΗΦΘΕΙΣΑΙ ΕΚΑΤΕΡΩΘΕΝ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ

Ἡ Κυβέρνησις ἔλαβε χθὲς ἐκ Γενεύης μακρὸν τηλεγράφημα τοῦ κ. Καφαντάρη περὶ τῆς ἐπελθούσης συμφωνίας διὰ τὴν ρύθμισιν τῶν ἑλληνογαλλικῶν χρεῶν.

Τὸ τηλεγράφημα ἀνεκοινώθη τὴν ἐσπέραν εἰς τοὺς πολιτικοὺς ἀρχηγούς, ἐν τῇ Βουλῇ.

Τὸ κείμενον τοῦ τηλεγραφήματος, τὸ περιλαμβάνον τὸ συνυποσχετικὸν διαιτησίας μεταξὺ Γαλλίας καὶ Ἑλλάδος, ὅπερ ἐμονογραφήθη προχθές, ἔχει ὡς ἑξῆς:

"Ἄρθρον 1ον.— Αἱ κυβερνήσεις Γαλλίας καὶ Ἑλλάδος θέλουσι παραπέμψει ἐντὸς ὅσον τὸ δυνατὸν ταχυτέρου διαστήματος εἰς διαιτητὴν ἐκλεγόμενον διὰ κοινῆς συμφωνίας τὸ ἑξῆς ζήτημα:

Ληφθησομένης ὑπ' ὄψει τῆς γενικῆς αὐτῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως εἶναι ἡ Ἑλλὰς ὀφειλέτις καὶ δημοσιονομικῆς ἀπόψεως νὰ τὸ ἀποδώσῃ εἰς τὴν ἀξίας τοῦ ὑλικοῦ, ὅπερ ἔλαβε παρ' αὐτῆς εἰς ἐκτέλεσιν τῆς συμφωνίας τῆς 10ης Φεβρουαρίου 1918;

Ἐν περιπτώσει δὲ καταφατικῆς ἀπαντήσεως ἐν πείῳ μέτρῳ αἱ δαπάναι αἱ ἐγγραφεῖσαι εἰς χρέωσιν τοῦ λογαριασμοῦ τοῦ προβλεπομένου ἐν τῷ 1ῳ ἄρθρῳ τῆς συμφωνίας ταύτης δέον νὰ καταλογισθῶσιν ὁριστικῶς εἰς τὴν Ἑλλάδα;

Ὁ διαιτητὴς θὰ ἔχῃ νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψει τὸ γράμμα καὶ τὸ πνεῦμα τῶν διατάξεων τῆς συμφωνίας τῆς 10ης Φεβρουαρίου 1918 τῶν σχετικῶν πρὸς τὰς ἀνωτέρω ἀναφερομένας ἐκχωρήσεις ὑλικοῦ. Ὅπως δὲ καταστήσωσιν εἰς αὐτὸν δυνατὸν νὰ ἀποφανθῇ ἐν ἐπιγνώσει τῆς ὑποθέσεως καὶ ὅλως ἀκριβοδικαίως, αἱ δύο κυβερνήσεις θέλουσι πληροφορήσει αὐτόν, συμφώνως πρὸς τὰς κοινὰς αὐτῶν προθέσεις, περὶ τῶν πάσης φύσεως παραχωρήσεων αἵτινες ἐγένοντο ἑκατέρωθεν ὑπὸ τῶν δύο κυβερνήσεων ἐπὶ τῶν ἀρχικῶν αὐτῶν ἀπαιτήσεων.

"Ἄρθρον 2ον.— Αἱ δύο κυβερνήσεις ἀναλαμβάνουσι τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ὑπογράψωσιν εὐθὺς μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς διαιτητικῆς ἀποφάσεως ὁριστικὴν συμφωνίαν, ἥτις θέλει ἀποτελεσθῇ ἐκ τῶν σημείων τῶν καθοριζθέντων κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν διαπραγματεύσεων ὡς καὶ ἐκ τῶν ἐνδεχομένως διὰ τῆς ἐκδοθησομένης διαιτητικῆς ἀποφάσεως ἀναγκαίων γενομένων τροποποιήσεων.

Ἡ κλιμαξ τῆς πληρωμῆς, ἥτις θέλει χρησιμεύσει ὡς βάσις, θὰ εἶνε ἡ ὑπὸ τοῦ κ. Καφαντάρη τὴν 1ην Σεπτεμβρίου 1927 προταθεῖσα τοιαύτη, ἥτις ἐτροποποιήθη ἐραδύτερον διὰ τῆς ὑπὸ ἡμερομηνίαν 1ης Ὀκτωβρίου 1927 διακοινώσεως τῆς γαλλικῆς ἀντιπροσωπείας.

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΓΕΝΕΥΗΝ

Η ΛΟΓΟΜΑΧΙΑ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΦΟΠΛΙΣΜΟΥ
Η ΦΑΝΤΑΣΜΑΓΟΡΙΑ ΤΩΝ ΜΠΟΛΣΕΒΙΚΩΝ ΚΑΙ Η ΕΥΛΥΓΙΣΙΑ ΤΟΥ κ. ΠΟΛΙΤΗ
ΠΩΣ ΕΛΗΞΑΝ ΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ

ΓΕΝΕΥΗ, Δεκέμβριος. (Τοῦ εἰδικοῦ ἀπεσταλμένου μας).—"Εγινε τόσος θόρυβος καὶ τόσον πολὺ ἠσχολήθη ὁ κόσμος ὁλόκληρος διὰ τὴν προδιάσκεψιν τοῦ ἀφοπλισμοῦ, πράγματι ὅμως διὰ τὴν συμμετοχὴν τῶν ἀντιπροσώπων τῆς χώρας, ποὺ ἤλλαξε μαζὺ μὲ τὸ κοινωνικὸν καθεστὼς καὶ τὸ ὄνομά της, διὰ νὰ λέγεται πλέον "Ἕνωσις τῶν Σοβιετικῶν Σοσιαλιστικῶν Δημοκρατιῶν, ἐξεφράσθησαν τόσοι φόβοι καὶ προελέχθησαν τόσα φοβερὰ πράγματα, ὥστε, τώρα ποὺ ἐτελείωσαν αἱ συνεδριάσεις τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ἀφοπλισμοῦ καὶ τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἀσφαλείας, ἠμπορεῖ κανεὶς νὰ οἰκτείρει τὴν σπουδὴν τῶν εὐφαντάστων καὶ τὴν ἀπαισιοδοξίαν τῶν τρομοκρατημένων.

Ὁ κ. Λιτβίνωφ καὶ ὁ θεατρικὸς συγγραφεὺς κ. Λουνατσάρσκυ ἐπρόκειτο νὰ ἀναστατώσουν ὅλον τὸν κόσμον τῆς Γενεύης, ἐπρόκειτο νὰ ἀποκαλύψουν ὅλην τὴν Μακιαβελικὴν κακοπιστίαν τῶν κεφαλαιοκρατικῶν χωρῶν, ποὺ θέλουν νὰ μὴ ἀφοπλισθοῦν καὶ διὰ νὰ ἐπιτύχουν εἰς τὰ σχέδιά των, ἐξεῦρον τὸ σύστημα τῶν διασκέψεων καὶ τῶν διαβουλίων καὶ τῶν ἐπιτροπῶν καὶ τῶν ὑποεπιτροπῶν καὶ τῶν εἰσηγητῶν. Οἱ Μπολσεβίκοι ἤρχοντο μὲ τὸ μυστικόν των καὶ ὁ κόσμος ὁλόκληρος ἐπερίμενε τὴν ἀποκάλυψίν του, διὰ νὰ πεισθῇ περὶ τοῦ Ἰησουϊτισμοῦ τῶν Μεγάλων Δυνάμεων καὶ τῆς ἀβουλίας τῶν Μικροτέρων. Ἀντὶ ὅλων αὐτῶν τῶν τρομερῶν καὶ φοβερῶν πραγμάτων, εὑρέθημεν πρὸ τῆς ἀναγνώσεως ἑνὸς φαντασμαγορικοῦ σεναρίου ὑποβληθέντος ἐν εἴδει προγράμματος μεγαλοφυοῦς ἐν τῇ ἁπλότητί του, κωμικοῦ ἐν τῇ δημοκοπίᾳ του καὶ τραγικοῦ ἐν τῇ περιφρονήσει τῶν στοιχειωδῶν νόμων τῆς πραγματικότητος.

Διὰ νὰ ἀφοπλισθοῦν οἱ Λαοί, πρέπει νὰ βυθίσουν τὰ πλοῖα των, νὰ διαλύσουν τοὺς στρατούς των, νὰ καύσουν τὰ ἀεροπλάνα των, νὰ κλείσουν τὰ ἐργοστάσιά των καὶ νὰ ἀπαγορεύσουν διὰ νόμου καὶ... ροπάλου κάθε στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν. Ἀφοπλισμὸν θέλετε; Αὐτὸ λέγεται ἀφοπλισμός!

Τὸ φαντασμαγορικὸν πρόγραμμα τῶν μπολσεβίκων, ἐνθυμεῖσθε τοὺς διαρκῶς ἀδικουμένους καὶ περιφρονημένους ἐκείνους συνταξιούχους καθηγητάς ποὺ καταναλίσκουν ὅλην των τὴν ζωὴν προσπαθοῦντες νὰ τοποθετήσουν ἐπὶ τὸ ἐπικερδέστερον τὴν ἁπλουστέραν λύσιν τοῦ τετραγωνισμοῦ τοῦ κύκλου καὶ τὴν ἐφεύρεσιν τοῦ ἀεικινήτου.

Εἶνε περιττὸν νὰ σᾶς εἴπω, πόσην εὐθυμίαν ἐπροκάλεσε τὸ τρομερὸν αὐτὸ μπολσεβικικὸν πρόγραμμα. Σᾶς βεβαιῶ ὅτι δὲν συνεκινήθη κανεὶς πρὸ τῶν . . . ἀποκαλύψεων τοῦ κ. Λιτβίνωφ καὶ τὸ μόνον ποὺ ἐπέτυχε οὗτος καὶ ἡ ἰδεολογία ποὺ ἀντιπροσωπεύει, εἶνε ὅτι τροχάσιοι δημοσιογράφοι ἀπέστειλαν εἰς ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου τὸ εὐθυμογραφικὸν μπολσεβικικὸν πρόγραμμα ἐπὶ τοῦ ἀφοπλισμοῦ, διὰ τὸ παράδοξον τοῦ πράγματος καὶ διὰ τὸ ἐντυπωτικὸν τοῦ περιεχομένου. Ὁ διεθνὴς τύπος, ἐκνευρισμένος ἐφιλοξένησε μερικὰς στήλας μπολσεβικικῆς προπαγάνδας. Ἀλλὰ δὲν ἐσταμάτησε ἐκεῖ ἡ δρᾶσις τῆς ἀποστολῆς τῆς Μόσχας.

Ἔδωσαν καὶ συμπλήρωμα εἰς τὰς περιφήμους προτάσεις των καὶ εἰς ὕφος τόσον προσκλητικόν, τόσον σκανδαλωδῶς ὑβριστικὸν ὥστε ἠναγκάσθη ὁ πρόεδρος τῆς Διασκέψεως νὰ ἐκφράσῃ κατὰ τὴν τελευταίαν συνεδρίασιν, τὸ γενικὸν αἴσθημα τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ἄλλων κρατῶν, αἴσθημα ἐκπλήξεως καὶ περιφρονήσεως διὰ τὸ ὕφος τοῦ ἐγγράφου ἐκείνου, ὕφος "τόσον ἀσυνήθιστον εἰς τὸν πολιτισμένων κρατῶν".

Ἡ προδιάσκεψις ἐτελείωσε ὅπως μόνον ἠμποροῦσε νὰ τελειώσῃ. Ἀπερρίφθησαν αἱ μπολσεβικικαὶ προτάσεις, καίτοι ματαίως ὁ κόμης Μπέρσντορφ προσεπάθησε νὰ ρυμουλκήσῃ τὴν συνέλευσιν εἰς μίαν μέσην λύσιν ποὺ θὰ ἱκανοποίει τὰς ἐλπίδας του καὶ τοὺς πόθους τῶν Μπολσεβίκων, ὅσον ἄφορᾷ τὴν ἐπίσπευσιν τῶν μελλουσῶν ἐργασιῶν ἔστω καὶ ἄνευ προκαταρκτικῆς ἐργασίας, καὶ οἱ μπολσεβίκοι θὰ φύγουν ὅπως καὶ ὅταν ἦλθον, με κενὰς τὰς χεῖρας καὶ τὰς . . . ἰδέας των.

Ἡ Γενικὴ Διάσκεψις τοῦ Ἀφοπλισμοῦ θὰ συνέλθῃ μόνον ὅταν ὅλοι ἑτοιμασθοῦν, ὅταν μελετηθοῦν οἱ ὅροι καὶ αἱ συνθῆκαι, ὅταν καταρτισθῇ ἕνα πραγματολεμικὸν ὑπόβαθρον μὲ τὴν ἐκδοσιν τῆς ὑποχρεωτικῆς ἀποφάσεως ὁριστικὴν συμφωνίας, ἥτις θέλει ἀποτελεσθῇ ἐκ τῶν σημείων τῶν καθοριζθέντων κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν διαπραγματεύσεων ὡς καὶ ἐκ τῶν ἐνδεχομένως διὰ τῆς ἐκδοθησομένης διαιτητικῆς ἀποφάσεως ἀναγκαίων γενομένων τροποποιήσεων.

Ἡ κλιμαξ τῆς πληρωμῆς, ἥτις θέλει χρησιμεύσει ὡς βάσις, θὰ εἶνε ἡ ὑπὸ τοῦ κ. Καφαντάρη τὴν 1ην Σεπτεμβρίου 1927 προταθεῖσα τοιαύτη, ἥτις ἐτροποποιήθη ἐραδύτερον διὰ τῆς ὑπὸ ἡμερομηνίαν 1ης Ὀκτωβρίου 1927 διακοινώσεως τῆς γαλλικῆς ἀντιπροσωπείας.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΣΤΑΣΙΝ ΤΟΥ ΑΡΧΑΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

ΜΙΑ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΗ
ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

ΜΙΑ ΣΥΝΟΜΙΛΙΑ ΜΕ ΤΟΝ κ. ΖΩΡΖ ΜΑΛΥ, ΤΗΣ «ASSOCIATION GUILLAUME BUDÉ»

Ἠμποροῦμεν, μέσα εἰς τὴν ταραγμένην μεταπολεμικὴν ἐποχὴν ὅπου τὰ πάθη τῶν ἀτόμων καὶ οἱ κοινωνικοὶ ἀγῶνες παρουσιάζονται μὲ τόσην διαιότητα, νὰ ὁμιλοῦμεν περὶ ἀνθρωπιστικοῦ ρεύματος; Θὰ ἠμπορούσαμεν ἴσως νὰ ἀπαντήσωμεν ναί, μόνον ἂν ὑπὸ τὴν σημαίαν τοῦ ἀνθρωπισμοῦ ὑπαγάγωμεν τὸ εἰρηνιστικὸν κίνημα, τὸ ὁποῖον ὑπὸ διαφόρους ἐκδηλώσεις τείνει νὰ ὀργανωθῇ ὡς ἀντίροπον τῆς παρατηρουμένης παλινορθώσεως τῶν ποδολεμικῆς νοοτροπίας. Διότι περὶ ἀνθρωπισμοῦ, ὅπως τὸν ἐνόουν οἱ μετὰ τὴν Ἀναγέννησιν αἰῶνες, περὶ μιᾶς συγκροτήσεως ὁλ. τοῦ ἀτόμου καὶ τῆς κοινωνίας βασιζομένης εἰς τὰς ἀρχὰς καὶ τὰ ἰδεώδη τῆς κλασικῆς ἀρχαιότητος, δὲν ἠμπορεῖ νὰ γίνῃ σήμερον μεγάλος λόγος. Ἡ κλασσικὴ παίδευσις διέρχεται παντοῦ σχεδὸν κρίσιν δεινήν, ἡ δὲ μεμονωμένη ἐπιμονὴ περιωρισμένου κύκλου σοφῶν δὲν κατορθώνει—ἀκόμη τοὐλάχιστον—νὰ ἀντιπεξέλθῃ εἰς τὰ νέα ἐκπαιδευτικὰ συστήματα, τὰ ὁποῖα δημιουργεῖ ὁ σύγχρονος δημιγχανισμός.

Μίαν, ἐν τούτοις, ἐξαίρεσιν —ἂν τὴν χαρακτηρίσωμεν ἠρωϊκήν, δὲν θὰ εἶναι ὑπερβολή—μᾶς παρουσιάζει μετὰ τὸν πόλεμον ἡ γαλλικὴ ἐπιστήμη. Πρόκειται περὶ τῆς «Association Guillaume Budé» ἡ ὁποία παίρνει τὸ ὄνομά της ἀπὸ τὸν μεγάλον Γάλλον ἑλληνιστὴν τοῦ περασμένου αἰῶνος καὶ τὴν ὁποίαν ἵδρυσαν οἱ καθηγηταὶ τῶν γαλλικῶν Πανεπιστημίων καὶ πολλοὶ ἐλεύθεροι μελετηταὶ τῆς ἑλληνικῆς καὶ τῆς λατινικῆς ἀρχαιότητος καὶ τοῦ βυζαντινοῦ πολιτισμοῦ. Ἀπὸ τοῦ 1918 ὁ Σύνδεσμος Γκυγιὼμ Μαντέ» μᾶς παρουσιάζει ἀδιαλείπτως μίαν ὁλονέν συμπληρουμένην σειρὰν τῶν ἀρχαίων καὶ τῶν βυζαντινῶν συγγραφέων. Αἱ κομψαὶ ἐν τῇ κλασσικῇ λιτότητι των ἐκδόσεις του εἶνε γνωσταὶ πλέον εἰς ὅλον τὸν κόσμον εἰς τοὺς ἀσχολουμένους μὲ τὸν κλασσικὸν καὶ τὸν μεταλαϊκὸν ἑλληνισμόν.

Θὰ παρενείσει τὸ ἔργον τοῦ Συνδέσμου αὐτοῦ, ἂν ἐνομίζετο ὅτι πρόκειται μόνον περὶ φιλολογιφῆς ἐργασίας. Ἐν αὐτοῦ ἐπέμεινε πολύ, κατὰ τὴν χθεσινὴν συνομιλίαν μας, ὁ κ. Γεώργιος Μαλύ, ὁ νεαρὸς Γάλλος καθηγητὴς καὶ γενικὸς γραμματεὺς τοῦ Συνδέσμου, ὁ ὁποῖος μετὰ ὀλιγοήμερον ἐπίσκεψιν εἰς τὰς Ἀθήνας, τὴν Ὀλυμπίαν καὶ τοὺς Δελφοὺς ἀναχωρεῖ αὖριον ἐπιστρέφων εἰς Γαλλίαν:

—Ὁ «Σύνδεσμος Γκυγιόμ Μαντέ— μᾶς εἶπεν—ἱδρύθη τῷ 1918 διὰ νὰ ὑπερασπίσῃ καὶ νὰ διαδώσῃ τὴν κλασσικὴν μόρφωσιν. Οἱ ἀποτελοῦντες καὶ ὑποστηρίζοντες αὐτὸν ἔχουν τὴν γνώμην, ὅτι ὁ εὐρωπαϊκὸς πολιτισμὸς ἔχει ὡς βάσιν τὸν ἑλληνολατινικὸν πολιτισμόν, εἶναι ἰδεολατρικὸν τε καὶ χριστιανικόν, καὶ ὅτι εἶναι ἀπαραίτητος διὰ τὴν πνευματικήν, αἰσθητικὴν καὶ κοινωνικὴν πρόοδον τῆς ἀνθρωπότητος ἡ διατήρησις τῆς ἀρχαίας αὐτῆς παραδόσεως».

"Ἐτσι ὁ Σύνδεσμος δὲν ἔχει σκοπὸν ἁπλῶς φιλολογικόν. Οὔτε καὶ τὸ ἔργον του εἶναι ἁπλῶς ἔργον αἰθύης. Πρόκειται περὶ ἐργασίας πρὸς διάδοσιν καὶ ἐπιβολὴν τῶν ἀρχῶν τοῦ κλασσικοῦ πολιτισμοῦ μέσα εἰς τὸν σύγχρονον κόσμον. Καθ' ὃν χρόνον ζητεῖται, ἐν ὀνόματι τῆς εἰρήνης, ἡ συνένωσις τῶν εὐρωπαϊκῶν ἐθνῶν, πρωτίστη ἀνάγκη εἶναι νὰ ἐ-ξευρεθῇ μία κοινὴ βάσις. Ἕνα κοινὸν στοιχεῖον τῶν διαφόρων κατ' ἔθνη ἐκδηλώσεων τοῦ σημερινοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ. Καὶ ἡ μόνη κοινὴ βάσις εἶναι ἡ πηγὴ ὅλων αὐτῶν τῶν διακριτῶν ἐκδηλώσεων, ὁ πολιτισμὸς τῆς κλασικῆς ἀρχαιότητος.

—Πρὸς τὸν σκοπὸν αὐτὸν—μᾶς λέγει ὁ κ. Μαλύ—ὁ Σύνδεσμος ἀπεφάσισε νὰ ἐπιχειρήσῃ τὴν ἔκδοσιν ἑνὸς συνόλου σειρῶν κειμένων, γαλλικῶν μεταφράσεων, σχολίων (ὄχι ἁπλῶς γραμματικῶν, ἀλλὰ γενικῶς καθοδηγητικῶν εἰς τὴν κατανόησιν τοῦ πνεύματος τοῦ συγγράφεως), μελετῶν παντὸς εἴδους, ἀναφερομένων ἰδίως εἰς τὴν ἑλληνικὴν κλασσικὴν ἀρχαιότητα, τὸν βυζαντινὸν πολιτισμὸν καὶ τὴν νεοελληνικὴν λογοτεχνίαν. "Οταν συμπληρωθῇ ἡ δημοσίευσις αὐτοῦ τοῦ συνόλου, θὰ ἔχωμεν ἐμπρός μας ἕνα πλήρη πίνακα τῆς ἱστορίας καὶ τῶν μνημείων τοῦ πολιτισμοῦ τῆς ἀρχαιοτητος.

—Πῶς συσχετίζετε τὸν βυζαντινὸν πολιτισμὸν καὶ τὴν νεοελληνικὴν λογοτεχνίαν μὲ τὴν κλασσικὴν παράδοσιν;

—"Οταν ὁμιλοῦμεν διὰ τὸ Βυζάντιον, πρέπει νὰ διακρίνωμεν τὴν πολιτικήν του ἀπὸ τὴν πνευματικὴν ζωήν του. Δὲν πρέπει νὰ λησμονοῦμεν ὅτι τὸ Βυζάντιον μᾶς ἔφερε τὴν Ἀναγέννησιν, ἔσπειρε τὸν σπόρον τοῦ κλασσικοῦ πνεύματος εἰς τὴν Δύσιν, καὶ ὅτι τὸ Βυζάντιον «ἐξευρωπαΐσεν» οὕτως εἰπεῖν τοὺς Σλαυϊκοὺς λαούς, ὅτι ὀλίγον ἢ πολὺ, εὐρωπαϊκὸν ἔχουν οἱ Σλαῦοι, ἀπὸ τὴν γοητείαν ἕως τὴν θρησκείαν καὶ τὸ δίκαιον των, εἰς τὸ Βυζάντιον τὸ ὀφείλουν.

»Ὅσον ἀφορᾷ τὴν νεοελληνικὴν λογοτεχνίαν, τῆς ὁποίας τὴν διεύθυνσιν τῶν ἐκδόσεων ἔχει ἀναλάβει ὁ φίλος σας κ. Περνό, οἱ Γάλλοι ἔλληνισταὶ τὴν μελετοῦν σήμερον, διότι εἰς αὐτὴν δλέπουν ἓν ἀπὸ τὰ «σύγχρονα ἀποτελέσματα» τῆς κλασσικῆς παραδόσεως. Ἡ ἑνότης ἀπὸ τῆς κλασσικῆς ἐποχῆς μέχρι τῆς σημερινῆς, διὰ μέσου τῆς βυζαντινῆς, εἶναι ἀναμφισβήτητος. Εἰς τὴν σειρὰν τῶν νεοελληνικῶν ἐκδόσεων θὰ περιλάβωμεν σιγὰ-σιγὰ ὄχι μόνον μελέτας, ἀλλὰ καὶ ἔργα—ποίησιν, διήγημα, θέατρον.

Καὶ ὁ κ. Μαλὺ ἀναλύει τὸ μεγάλο ἔργο τοῦ ὁποίου συντελεῖται ἡ μεγάλη αὐτὴ ἐργασία:

—Ὁ Σύνδεσμος—μᾶς λέγει—ἀπεφάσισεν, ἐν σχέσει μὲ τὸν καθορισμὸν τοῦ κειμένου, ὅπως καὶ τὴν μετάφρασιν, νὰ ἀποκατασταθοῦν διὰ νέων καὶ προσωπικῶν

Η ΠΡΩΪΑ
ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ	ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 360	ΕΤΗΣΙΑ ΛΙΡ.ΑΓΓ. 2
ΕΞΑΜΗΝΟΣ » 200	ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛ. 15
ΤΡΙΜΗΝΟΣ » 100	ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ Μ. 50

Μένει νὰ ἔντυπει ἀπεδείξεις πάρωμὴ ἐχρώματος πετρινοῦ, ἀλ φέρουσι τὴ ὑπογραφὴ τῶν κ.κ. Δ. Χαλικιὰ ἢ Ἐμ. Περτινὰκ καὶ τὴν σφραγῖδα τῆς ἐπιμελείας τῆς ὑγιεινοῦ. Εἰκάζομεν ἄλλη ἀπόδειξη ἐν καὶ ἔντυπος τοιαύτη ἀπὸ τὴν ὑπογραφὴ τῶν ἐντάξει καὶ τὴν σφραγῖδα τῆς ἐπιμελείας θὰ ἀπορρίπτει τελείως ἄκυρει καὶ δὲν ἀναγνωρίζεται.

σθένειν μέτρα διὰ νὰ ἐφαρμοσθῇ τὰ ἰδιὰ τὸν σχετικόν. Μὲ τοῦτο δὲν βλέμμεν νὰ ἐπιδιώκωμεν τὴ κλεῖσιν τῶν σχολείων νὰ προσλαμβάνῃ εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν μετεμφύτευσιν· ἀπίνες ἐπιδιώκουσι ἐκ τῆς μεταδόσεως τῶν περιττεύων. Πρέπει ἔτσις νὰ νεοπῶ ἀπὸ ἀπόφασιν ἐπὶ τοῦ φορτίου ἐν δὲν ἀνοιχτοῦν ἐπανάστασιν τὸ ἐπιχείρημα ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸ ἐπιτρέπει ἢ ἀπαγορεύει τὴν ἐξαγωγὴ ἐκ διεπιμελείας, διότι τὸ Κεφάλαιον, σήγκειτ Μ.Α. ἀναβάλλει ἀπὸ τὸ 1800. Μὲ ἄλλα λόγια, ἐπιτρέπει τὴ καλωσύνην νὰ ἐργασῇ, δὲ συντυχτάται μὲ τὸ ἀπαγορεύει τὸ ὑπεύθυνον τῶν Οἰκονομικῶν τῆς πόλεων, εἶναι ζῶσολεν νὰ ἐκβῇ τὴν πρετειμένην αὐτῷ πρόκλησιν.

Εἶναι ἐκδίκως λογικὸν καὶ συνετὸς μὲ τὸ ἐπιβάλλῃ ἐπιτέλους ἀπὸ τὸ κάτη Κυδέρνησις κατεβολιστὸν τὸν ὀλην οἰκονομικὴν κατεβολιστὸν τὸν ὀλην ἐπιβάλλῃ ἐπιτέλους ἀπὸ τὸ κάτη Κυδέρνησις

βάλει ήσαν μπορετικημένα με τα χρώματα της Αγγλικής σημαίας. Επίσης ήχεσε παραγγελία από την Α. Υ. Ε. και διάφορες μελοποιήσεις ποιημάτων προς τιμήν των ναυτικών. Τέλος ανεγνώσθη δηλοή με τα χαιρετισμό της Αρεοπαγιτικής σημείας και τούτο συνετέλεσε εις το να παραβρεθούν πολλοί...

Αλλά εις τας ήμερας αυτάς και οι χειροι είχαν την ευχαρίστον ανάγκην του κρίνειν τους ξένους και τους επιδόσεις των εν λόγον έχουν την πάσην αντίληψιν. Ό,τι συνέβαινε με τους χειρούς συμβαίνει με τον σίνον. Η έδεα του είχε φθάσει εις αξιόλογος επιφυλάξεις από το ξένους τον δε ο Άγγλος και οι Αμερικανοί άπαξ δηλοή του τούτων Κύπ και Δέκα ή είχεν δίκαιον του Δουλή και τον Τουσδαν.

Τον συγχρίνω εις τα Τέρας, ένα σε φάσον γίγαντος της Δανίσεως, μία φορά δει ή Άγγλία άγρωζεν πολύ ή δεν άγρωζεν καθόλου. Ο Δανικός σκύλος εν τούτοις ήτο πολύ ενδιαφέρον και ανοιχτό.

Εις τα παιγνίδι του παρακαμπτήσεως, και άπαξ ανεγνώσθη ένας πολύς εις το Δίσκο χαρίς να δηφοή παίζ, δεν έχει τίποτε τα Αγγλικά. Πράγματι σφοδρά ενδιαφέρον παρουσιάζει το παιγνίδι του Αμερικανού Δορκάλη. Είς της άκρης έφαγε δύο δε δίσκους πολύς γρήγορα. Αλλά εις τέλος ήτο ήττημένος.

Επίσης καταγελάζω εις την κ. Νεφελοχώρι δτι ο καταγωγής Δημ. Χρυσικάκος δεν θα έρχεται να ανάβαρη τα χαρτιά του είνε δίκαιον είνε δίκαιον, ένα δε έπος ανεγνώσθη εις τον Αμερικανικόν Τύπον χαιρετισμόν—πρόχειρα παράδοξον καθόλου ό τι αποφ—και άντελήφθη τούτο ο δημοτικός μεταφ Δορκάλη κάτι τοιούτο. Ο Δορκάλης γεννήθη εις Αμερικήν, αλλά ανετράφη εις Ελλάδα και από το κράτος γ'άπαξ πολιτικόν Δίδυμον άπό

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

ΥΠΕΓΡΑΦΗ ΥΠΟ ΤΩΝ ΤΡΙΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟ Α' ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΥ ΠΟΙΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΘΑ ΕΞΕΤΑΣΗ ΣΗΜΕΡΟΝ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ

ΓΕΝΕΥΗ, 8. (Τοῦ εἰδικοῦ ἀπεσταλμένου μας).—Τὸ πρῶτον παράρτημα τοῦ Πρωτοκόλλου, διὰ τοῦ ὁποίου ἀνατίθεται εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ Διεθνοῦς Ἐλέγχου ἡ ὑπηρεσία τοῦ τριμεροῦς δανείου, ὑπεγράφη σήμερον τὸ ἀπόγευμα ὑπὸ τῶν ἀντιπροσώπων καὶ τῶν τριῶν Δυνάμεων.

Κατὰ τὴν αὐριανὴν συνεδρίασιν τοῦ Συμβουλίου τῆς Κ. Τ. Ε. τὸ ζήτημα τοῦ δανείου θὰ εἰσαχθῇ τυπικῶς ὑπὸ τῆς Δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς, ὑποβαλλούσης σχετικὴν εἰσήγησιν. Ὁ κ. Μπριὰν θὰ ἀναγγείλῃ ἐπισήμως τὸν τερματισμὸν τῶν διατυπώσεων τοῦ Ἑλληνικοῦ δανείου, εὐχόμενος τὴν πλήρη ἐπιτυχίαν τῶν σκοπῶν, δι' οὓς τοῦτο συνάπτεται.

Κατὰ τὴν ἰδίαν συνεδρίασιν, τὸ Συμβούλιον θὰ ἐγκρίνῃ τὴν ἔκθεσιν τῆς Δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς περὶ τοῦ ἔργου τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως, συμφώνως πρὸς τὴν τελευταίαν τριμηνιαίαν ἔκθεσιν.

Εἰς τὴν συνεδρίασιν θὰ παραστῇ καὶ ὁ πρόεδρος τῆς Ε. Α. Π. κ. Ἔντυ, ὅστις θὰ ἐκθέσῃ τὸ μέχρι τοῦδε συντελεσθὲν ἔργον καὶ θὰ ἐκφράσῃ τὴν χαρὰν του, διότι ἡ Ἐπιτροπὴ θὰ δυνηθῇ νὰ ἀποπερατώσῃ τὴν Δημοσιονομικὴν ἀποστολήν της, τῆς ὁποίας ἡ ἐπιτυχία —θὰ τονίσῃ—ὀφείλεται κατὰ μέγα μέρος εἰς τὴν Ἑλληνικὴν κυβέρνησιν.

Ν. ΓΙΟΚΑΡΙΝΗΣ

ΕΙΣ ΠΟΙΟΝ ΑΚΡΙΒΩΣ ΣΗΜΕΙΟΝ ΕΣΤΑΜΑΤΗΣΑΝ ΑΙ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΕΙΣ ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΔΙΑ ΤΟΝ ΔΙΑΙΤΗΤΗΝ

ΘΕΡΜΑ ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΓΕΝΕΥΗ, 8. (Τοῦ εἰδικοῦ ἀπεσταλμένου μας)— Μεταξὺ τοῦ κ. Καφαντάρη καὶ τῶν κ.κ. Μπριὰν καὶ Πευανκαρὲ ἀντηλλάγησαν συγχαρητήρια τηλεγραφήματα καὶ ἐπιστολαὶ διὰ τὴν ἐπιτευχθεῖσαν συμφωνίαν, ἥτις θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν σύσφιγξιν τῶν σχέσεων τῶν δύο χωρῶν.

Ἐξ ἄλλου ὁ κ. Μπριὰν ἐδέχθη σήμερον τὴν πρωΐαν τὸν κ. Μιχαλακόπουλον, ὅστις τὸν ηὐχαρίστησε διὰ τὸ ἐνεργὸν μέρος ὅπερ ἔλαβε πρὸς σύναψιν τῆς ἑλληνογαλλικῆς συμφωνίας. Ὁ κ. Μπριὰν ἐδέχθη ἐπίσης τὸν κ.Καφαντάρην, ὅστις ηὐχαρίστησεν αὐτὸν εἰπὼν μεταξὺ ἄλλων: «Ὑμεῖς κ. Μπριὰν ἐδώκατε εἰς τὴν χώραν νέαν ἀπόδειξιν τῆς πολυτίμου φιλίας σας διὰ τὴν ὁποίαν θὰ σᾶς εὐγνωμονῇ πάντοτε ἡ Ἑλλάς.»

Ὁ κ. Μπριὰν ἀπήντησε: «Ἐπιθυμῶ καὶ ἐγὼ νὰ σᾶς ἐκφράσω τὴν ζωηρὰν εὐχαριστησίαν μου διὰ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο ὅπερ θὰ διευκολύνῃ τὴν ἀντιπρόσωπον τῆς Γαλλίας εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Κ.Τ.Ε. νὰ ἐγκρίνῃ ἄνευ ἐπιφυλάξεως τὸ σχέδιον τῆς οἰκονομικῆς ἀνορθώσεως τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν προσφύγων. Θεωρῶ ἐμαυτὸν λίαν εὐτυχῆ, διότι ἔσχον οὕτω τὴν εὐκαιρίαν νὰ παράσχω πρὸς ὑμᾶς νέαν ἀπόδειξιν τῆς πατροπαραδότου φιλίας τῆς Γαλλίας πρὸς τὴν χώραν σας καὶ νὰ ἐκφράσω τὴν ἐπιθυμίαν μου ὅπως συσφιγχθῶσι πλειότερον οἱ δεσμοί, εἴτινες ἐνώνουν τὰ δύο κράτη.»

Ἐγενόμην δεκτὸς ὑπὸ τοῦ κ. Καφαντάρη, ὅστις μοὶ ἐδήλωσεν, ἐν σχέσει μὲ τὴν ἐπελθοῦσαν συμφωνίαν περὶ διαιτησίας, ὅτι ὁ διερισμὸς τοῦ διαιτητοῦ θὰ λάβῃ χώραν μετὰ τὴν ἔγκρισιν τῆς προσυμφωνίας ὑπὸ τῶν κυβερνήσεων τῶν δύο χωρῶν. Εἰς τὴν ἑλληνικὴν Βουλήν, ὡς μοὶ ἐδήλωσεν ὁ κ. Καφαντάρης, ἡ προσυμφωνία θὰ ὑποβληθῇ ἅμα τῇ ἐνάρξει τῶν ἐργασιῶν της.

Ἐν ἡ περιπτώσει ἐπέλθῃ διαφωνία ὡς πρὸς τὸ πρόσωπον τοῦ διαιτητοῦ, ὁ πρόεδρος τῆς ἐλβετικῆς Ὁμοσπονδίας κ. Μόττα θὰ παρακληθῇ νὰ ὁρίσῃ τοιοῦτον.

Ἡ συμφωνία περὶ διαιτησίας ἀφῆκε τὰς ἑλληνογαλλικὰς διαπραγματεύσεις εἰς τὸ ἕξης σημεῖον, ὅπερ θὰ τεθῇ ὑπ' ὄψει τοῦ ὁρισθησομένου διαιτητοῦ:

Ἡ Ἑλλὰς ὑπεχώρησε μέχρι τοῦ σημείου νὰ παραδεχθῇ συμψηφισμὸν ὅλων τῶν ἑκατέρωθεν ὀφειλῶν, παραιτουμένη τῶν πολεμικῶν πιστώσεων. Ἡ Γαλλία ἀπήτει πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ πολεμικοῦ ὑλικοῦ 178 ἑκατομμύρια χρυσῶν φράγκων.

Πάντως ἡ ἀπόφασις τοῦ διαιτητοῦ θὰ εἶνε τελεσίδικος.

Ν. ΓΙΟΚΑΡΙΝΗΣ

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΣΥΜΦΩΝΙΑ ΔΙΑ ΤΟΝ ΔΙΟΡΙΣΜΟΝ ΤΟΥ ΔΙΑΙΤΗΤΟΥ

ΓΕΝΕΥΗ. 8. (Τοῦ εἰδικοῦ ἀπεσταλμένου μας)— Ὁ νομικὸς σύμβουλος τοῦ Καὶ ντ' Ὀρσαὶ κ. Φρομαζὼ καὶ ὁ κ. Πολίτης κατήρτισαν εἰδικὴν συμφωνίαν, ὑπογραφησομένην αὔριον, ἥτις διακλαμβάνει τοὺς ὅρους τοῦ διερισμοῦ τοῦ διαιτητοῦ κοινῇ συμφωνίᾳ, τὰ καθήκοντα αὐτοῦ, τὸν καθορισμὸν τοῦ χρονικοῦ διαστήματος, ἐντὸς τοῦ ὁποίου δέον οὗτος νὰ ἐκφέρῃ τὴν ἀπόφασίν του.

Ν. ΓΙΟΚΑΡΙΝΗΣ

Θ' ΑΠΟΣΥΡΘΗ ΤΟ ΧΑΡΤΟΝΟΜΙΣΜΑ ΤΟ ΕΚΔΟΘΕΝ ΕΠΙ ΤΗ ΒΑΣΕΙ ΤΩΝ ΠΙΣΤΩΣΕΩΝ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΤΣΟΥΔΕΡΟΥ

ΓΕΝΕΥΗ. 8. (Τοῦ εἰδικοῦ ἀπεσταλμένου μας) — Εἶδον σήμερον τὸν κ. Τσουδερόν, ὅστις μοὶ ἐδήλωσε τὰ ἑξῆς ὅσον ἀφορᾷ τὸ χρέος τῆς Γαλλίας πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν:

—Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα ἐδέχθη ὅπως καταλογισθῇ ἡ πρὸς αὐτὴν ὀφειλὴ τῆς Γαλλίας ὡς ὀφειλὴ τῆς Γαλλίας πρὸς τὸ Δημόσιον, ἀφοῦ ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνησις ἀνέλαβε τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐξοφλήσῃ τὴν ὀφειλὴν ταύτην, καθὼς καὶ νὰ ἀποσύρῃ τὸ χαρτονόμισμα τὸ ἐκδοθὲν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀγγλικῶν, ἀμερικανικῶν καὶ γαλλικῶν πιστώσεων. Τὸ χαρτονόμισμα τοῦτο ἀνέρχεται εἰς 1.100 ἑκατομμύρια δραχμῶν. Ἰδιαιτέρως, ἐναντὶ τῆς ἐκ 400 ἑκατομμυρίων ὀφειλῆς τῆς Γαλλίας πρὸς τὴν Τράπεζαν καὶ τῶν τόκων αὐτῆς ἐξεδόθη χαρτονόμισμα 260 ἑκατομμυρίων.»

ΑΙ ΣΥΝΕΠΕΙΑΙ ΤΥΧΟΝ ΑΠΟΤΥΧΙΑΣ ΤΟΥ ΔΑΝΕΙΟΥ

ΓΕΝΕΥΗ. 8. (Τοῦ εἰδικοῦ ἀποσταλμένου μας)— Ὁ πολιτικὸς ἀρχισυντάκτης τῆς «Ἐφημερίδος τῆς Γενεύης», μετὰ συνέντευξιν ἣν ἔσχε μετὰ τοῦ κ. Καφαντάρη, γράφει ὅτι ἐν ἢ περιπτώσει λόγῳ ἀντιδράσεως τῆς Γαλλίας ἀπετύγχανε τὸ δάνειον, ἡ ἀποτυχία θὰ ἐπέφερε τὴν πτῶσιν τῆς κυβερνήσεως καὶ τὴν ἄνοδον τῶν μοναρχικῶν εἰς τὴν ἀρχὴν ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ κ. Τσαλδάρη.

Ν. ΓΙΟΚΑΡΙΝΗΣ

ΟΙ ΠΙΝΑΚΕΣ ΠΡΟΑΓΩΓΗΣ ΕΠ' ΑΝΔΡΑΓΑΘΙΑ

Τὸ συμβούλιον τῶν ἀντιστρατήγων περατώσαν τὴν σύνταξιν τῶν πινάκων προακτέων καὶ στασίμων ἀξιωματικῶν ἡσχολήθη κατὰ τὴν τελευταίαν του συνεδρίασιν ἐπὶ τοῦ τεθέντος παρὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν θέματος, ὅπερ ἀφορᾷ τὸν συνταχθέντα κατὰ τὸ ἔτος 1923 πίνακα προαγωγῆς ἐπ' ἀνδραγαθίᾳ.

Εἰς τὸν ἐν λόγῳ πίνακα εἶνε ἐγγεγραμμένοι οἱ ἀντισυνταγματάρχαι κ.κ. Σπηλιωτόπουλος, Βλάχος, Ταμβάκης, Τρεπεκλῆς, Σπαῆς, Σαμαρτζῆς, Γραββάνης, Καλλέργης, Βεντήρης, Μουρομμάτης καὶ Κατσιμήτρος αἱ ἀριθμοὶ τις ταγματαρχῶν καὶ κατωτέρων ἀξιωματικῶν.

ΑΠΟΦΥΛΑΚΙΖΕΤΑΙ ΕΠΙ ΕΓΓΥΗΣΕΙ Ο κ. ΜΠΟΥΦΙΔΗΣ

Ἡ κοινοβουλευτικὴ ἀνακριτικὴ ἐπιτροπὴ συνελθοῦσα χθὲς, ἀπεφάνθη ὑπὲρ τῆς ἐπὶ ἐγγυήσει ἀποφυλακίσεως τοῦ κ. Μπουφίδη ἐπὶ χρηματικῇ ἐγγυήσει 10 χιλιάδων δρχ. Σήμερον ἡ ἐπιτροπὴ θὰ συζητήσῃ διὰ τοὺς κ. κ. Βογόπουλον καὶ Φίλανδρον.

ΠΥΡΚΑΪΑ

Εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ρετσίνα καὶ Πολυδεύκους ἐν Πειραιεῖ ἐφαπλωματοποιεῖον τοῦ Γ. Ἀποστολάκη ἐξεράγη τὴν παρελθοῦσαν νύκτα πυρκαϊὰ ἀπὸ μίαν λυχνίαν ἀσετυλίνης. Τὸ πῦρ κατεσβέσθη, ἀφ' οὗ ἐπροξένησε ζημίαν 50 χιλ. δραχμῶν.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΠΩΣ ΥΠΟΛΟΓΙΖΟΝΤΑΙ ΤΑ ΓΑΛΛΟΕΛΛΗΝΙΚΑ ΧΡΕΗ

ΤΑ ΠΟΣΑ ΕΚ ΔΑΝΕΙΩΝ, ΖΗΜΙΩΝ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟΝ ΚΑΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤ. ΥΛΙΚΟΥ

ΑΙ ΣΗΜΕΡΙΝΑΙ ΣΥΝΟΛΙΚΑΙ ΑΠΑΙΤΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ

Τὰ ἐκ Γενεύης τηλεγραφήματα, τὰ σχετικὰ μὲ τὸ ζήτημα τῶν πρὸς τὴν Γαλλίαν χρεῶν, ἐσχελιάζοντο χθὲς ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων κύκλων, ὡς ὑπερβολικά, ἐσον ἀφορᾷ τοὺς ἀναγραφομένους ἀριθμούς. Τὰς αὐτὰς ἀμφιβολίας ἐξέφραζεν καὶ πρόσωπα ἐγγὺς εὑρισκόμενα πρὸς τὸν κ. Καφαντάρην, καὶ τὰ ὁποῖα παρηκολούθησαν τὰς διαπραγματεύσεις, ἀφ' ἧς ἐγεννήθη τὸ ζήτημα τῶν χρεῶν, καθ' ἐσον εὐδέποτε τὸ πολεμικὸν τοῦτο χρέος ἀνῆλθεν εἰς 476.000.000 ἐκ μετρητῶν καὶ 539.000.000 ἐκ πολεμικοῦ ὑλικοῦ, ἤτοι ἐν ὅλῳ 1.015.000.000 χρ. φρ. ἐκτὸς ἐὰν ἀνετράπησαν αἱ ἀρχικαὶ βάσεις.

Σχετικῶς παρεσχέθησαν χθὲς αἱ κάτωθι αὐθεντικαὶ πληροφορίαι:

ΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ ΕΛΛΑΔΟΣ—ΓΑΛΛΙΑΣ

Οἱ λογαριασμοί, εἱ ὁποῖοι προέκυψαν κατὰ τὸ διάστημα τοῦ παγκοσμίου πολέμου μεταξὺ Γαλλίας καὶ Ἑλλάδος ἔχουν ὡς ἑξῆς:

Α' εἰς χρέωσιν τῆς Ἑλλάδος:

1) Ἐκ στρατιωτικῶν προμηθειῶν καὶ 2) ἐκ δανείων.

Β' εἰς χρέωσιν τῆς Γαλλίας:

1) Ἐκ ζημιῶν προξενηθεισῶν ὑπὸ τοῦ γαλλικοῦ στρατοῦ. 2) Ἐκ προκαταβολῶν γενομένων πρὸς τὸν στρατὸν τοῦτον ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος. Ἐπίσης πρέπει νὰ προστεθῇ εἰς χρέωσιν τῆς Γαλλίας καὶ τὸ ποσὸν 250 ἑκατομμυρίων φράγκων χρυσῶν ἐκ πολεμικῶν πιστώσεων, τὸ ὁποῖον ἀρνεῖται αὐτὴ ν' ἀναγνωρίσῃ σήμερον στηριζομένη εἰς τὴν γνωστὴν συμμαχικὴν διακοίνωσιν τοῦ 1920, διὰ τῆς ὁποίας ὡρίζετο ὅτι «ἡ Ἑλλὰς εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος ἀνήρχετο ἐκ νέου εἰς τὸν ἑλληνικὸν θρόνον, δὲν θὰ ἐλάμβανεν ἐκ μέρους τῶν συμμάχων καμμίαν οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν.»

ΤΟ ΠΟΛΕΜΙΚΟΝ ΥΛΙΚΟΝ

Ἐκ τῶν ὡς ἄνω λογαριασμῶν, ὁ πρῶτος ἀναφέρεται εἰς ὅσα ἡ Γαλλία ἔδωσεν εἰς πολεμικὸν ὑλικὸν πρὸς τὴν Ἑλλάδα. Ἡ ἀξία τοῦ ὑλικοῦ τούτου, ἀδὲ εἰς τὸ ποσὸν τοῦτο καὶ τὸ χρησιμοποιηθὲν κατὰ τὴν ἐκστρατείαν τῆς Οὐκρανίας ὑπὸ τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ.

ΤΑ ΔΑΝΕΙΑ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Ὁ δεύτερος λογαριασμὸς ἀντιπροσωπεύει δάνεια καὶ παντὸς εἴδους μετρητὰ χορηγηθέντα εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ τὰ ὁποῖα ἀνέρχονται, ἄνευ τῶν τόκων, εἰς 44.500.000 φρ. χρ. Εἶνε δὲ ταῦτα τὰ ἑξῆς:

1) Δάνειον τοῦ 1914 πρὸς 5 1)4 ε)ο φρ. χρ. 20.000.000.
2) Δάνειον τοῦ 1915 εἰς συνάλλαγμα ἐπὶ Παρισίων φρ. χρ. 5.000.000.
3) Δάνειον εἰς τὴν Προσωρινὴν Κυβέρνησιν Θεσσαλονίκης τῷ 1917 φρ. χρ. 5.000.000, καὶ
4) Δάνειον ἐμοίως πρὸς τὴν Προσωρινὴν Κυβέρνησιν Θεσσαλονίκης τῷ 1917 φρ. χρ. 14.500.000.

Τὸ τελευταῖον τοῦτο ποσόν, ὅπερ περιλαμβάνει ἤδη εἰς τὰς ἀπαιτήσεις της ἡ Γαλλία, εἶχε δεθῇ εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἐκείνην ὑπὸ τύπον ΔΩΡΕΑΣ, ἔνεκα δὲ τούτου δὲν ἀνεγράφετο καὶ εἰς τὸν ἑλληνικὸν προϋπολογισμόν.

Αἱ γαλλικαὶ ἀπαιτήσεις ὑπελογίσθησαν ἐν συνόλῳ, κατὰ τὰς διεξαχθείσας ὑπὸ τοῦ κ. Καφαντάρη διαπραγματεύσεις, εἰς 700.000.000 φρ. χρ. περίπου. Δέον ἐν τούτοις νὰ σημειωθῇ ὅτι, κατὰ τὰς πρὸ τριμήνου γενομένας ἐνταῦθα διαπραγματεύσεις, ὡρίσθη ὅτι ἡ μετατροπὴ τῶν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας λογαριασμῶν εἰς χρυσᾶ φράγκα θὰ ἐνεργῆται μὲ τὴν τιμὴν τὴν ὁποίαν εἶχεν τὸ γαλλικὸν φράγκον καὶ ἡ δραχμή, κατὰ τὴν ἐποχὴν καθ' ἣν παρεῖχοντο τὰ δάνεια ταῦτα.

ΑΙ ΟΦΕΙΛΑΙ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ

Αἱ ὀφειλαὶ ἀφ' ἑτέρου τῆς Γαλλίας πρὸς τὴν Ἑλλάδα, εἶνε αἱ ἑξῆς:

Α' Ζημίαι πρὸς τὸ Δημόσιον

1) Διὰ προμηθείας, αἵτινες ἐλήφθησαν ἐκ τῶν ἑλληνικῶν ἀποθηκῶν φρ. χρ. 175.000.000.

2) Διὰ τὰς ζημίας εἰς δάση. 3) Ζημίαι εἰς σιδηροδρόμους καὶ ναῦλα μεταφορᾶς γαλλικῶν στρατευμάτων. 4) Δι' ἀξίαν τῶν κατασχεθέντων καὶ χρησιμοποιηθέντων ἑλληνικῶν πολεμικῶν καὶ 5) Δι' ἀξίαν ἐμπορευμάτων ἐπιταχθέντων εἰς τὸ Τελωνεῖον Θεσσαλονίκης καὶ χρησιμοποιηθέντων ὑπὸ τῶν γαλλικῶν στρατευμάτων, ἐν ὅλῳ φρ. χρ. 89.410.455.

Β' ζημίαι πρὸς ἰδιώτας, ἀνερχόμεναι εἰς φράγκα χρυσᾶ 50.000.000 περίπου.

Κατὰ ταῦτα αἱ ὀφειλαὶ τῆς Γαλλίας πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἀνῆρχεντο εἰς 320.000.000 περίπου φρ. χρ. ἐκ ζημιῶν.

Τὸ ποσὸν τοῦτο ἐμειώθη κατὰ τὴν γενομένην ἐκκαθάρισιν εἰς 278.000.000 καθ' ὅσον ἀνευρέθησαν μεταξὺ τῶν λογαριασμῶν, ἀπαιτήσεις ἄνευ δικαιολογητικῶν. Ἀλλὰ καὶ τὸ ποσὸν τοῦτο, κατὰ τὴν δικτατορικὴν ἐποχὴν ὑπεδιέσθη εἰς φρ. χρ. 139.000.000. Ἐξ αὐτῶν ἡ Γαλλία ἐδέχθη τελικῶς ν' ἀναγνωρίσῃ ποσὸν 68.000.000 φρ. χρυσῶν.

ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

Ἕτερος λογαριασμὸς βαρύνων τὸ γαλλικὸν δημόσιον ἐναντι τῆς Ἑλλάδος εἶνε τὰ καταβληθέντα ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος ποσὰ εἰς τὰ γαλλικὰ στρατεύματα, τὰ ὁποῖα ἀνήρχοντο εἰς δραχμὰς χαρτίνας 266.965.965 ἢ εἰς γαλλικὰ φρ. χρ. 300.000.000 λόγῳ τῆς ὑποτιμήσεως τοῦ γαλλικοῦ φράγκου ἔναντι τῆς δραχμῆς, κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην. Τὸ ποσὸν τοῦτο ἀνέρχεται μετὰ τῶν τόκων σήμερον εἰς 400.000.000 φρ. χρ. περίπου.

Τὸ ὅλον χρέος τῆς Γαλλίας, κατὰ ταῦτα, ὑπολογίζεται εἰς 470 περίπου ἑκ.

Κατόπιν μακρῶν συνεννοήσεων μεταξὺ τῶν κ.κ. Πευανκαρὲ—Καφαντάρη, τὸ χρεωστικὸν ὑπόλειπον τῆς Ἑλλάδος ἀνήρχετο εἰς 180.000.000 φράγκα χρυσᾶ.

Ὁ κ. Καφαντάρης ἐζήτησε τὸν συμψηφισμὸν καὶ τὴν ἔκπτωσιν κατὰ 50 ε)ο τῶν ζητουμένων ὑπὸ τῆς Γαλλίας ἐκ πολεμικοῦ ὑλικοῦ. Λόγῳ ὅμως τοῦ ὅτι ὁ κ. Πευανκαρὲ ἐπέμενε εἰς τὴν μείωσιν μόνον κατὰ 20 ε)ο, ἀπεφασίσθη ὅπως τὸ ζήτημα παραπεμφθῇ εἰς διαιτησίαν.

ΕΞΕΔΟΘΗΣΑΝ ΕΝΤΑΛΜΑΤΑ ΝΕΩΝ ΣΥΛΛΗΨΕΩΝ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΩΝ

Η ΠΡΟΣΕΧΗΣ ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΟΥΛΗΝ.—Η ΑΔΕΙΑ ΔΙΩΞΕΩΣ ΤΩΝ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

Κατ' ἀνακοίνωσιν τοῦ Προέδρου τῆς Βουλῆς, ἡ συζήτησις ἐπὶ τῆς προτάσεως περὶ παροχῆς ἀδείας διὰ τὴν δίωξιν τῶν κομμουνιστῶν βουλευτῶν θὰ διεξαχθῇ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα τὴν Δευτέραν. Ἐκ μέρους τῆς κοινοβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς τῆς Δικαιοσύνης θὰ εἰσηγηθῇ σχετικῶς ὁ κ. Μάρκου, ὡς εἰσηγητὴς τῆς πλειοψηφίας τῆς ἐπιτροπῆς, καὶ ὁ κ. Μπαμπάκος, ὡς εἰσηγητὴς τῆς μειοψηφίας αὐτῆς.

Προβλέπεται ὅτι ἡ συζήτησις θὰ γενικευθῇ, ὁπότε κατ' ἀνάγκην θὰ ἀπασχοληθῇ ἡ ἀρκετὰς συνεδριάσεις τοῦ Σώματος.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει κατὰ τὴν σχετικὴν συζήτησιν θὰ προσβληθῇ κατὰ πρῶτον λόγον τὸ κῦρος τῆς ἀποφάσεως τῆς κοινοβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς τῆς Δικαιοσύνης περὶ αἰτήσεως ἀδείας παρὰ τῆς Βουλῆς διὰ τὴν δίωξιν τῶν κομμουνιστῶν βουλευτῶν, λόγῳ τῆς ἰσοψηφίας τὴν ὁποίαν ἐνεφάνισεν ἡ ἀπόφασις αὕτη. Ὁ κ. Τσιτσεκλῆς, ἐν τούτοις, ἐρωτηθεὶς σχετικῶς χθὲς τὴν ἑσπέραν ἐδήλωσεν ὅτι ἡ ἀπόφασις τῆς ἐπιτροπῆς εἶνε ἀπρόσβλητος, διότι οἱ δύο ἀρνηθέντες ψῆφον, κατὰ τὴν ψηφοφορίαν, δὲν δύνανται ὁπωσδήποτε νὰ προστεθοῦν εἰς τοὺς ἑπτὰ καταψηφίσαντας τὴν πρότασιν.

Κατὰ τὴν συζήτησιν ἐν τῇ Βουλῇ θὰ ὑποβληθῇ, ὡς γνωρίζομεν, καὶ πρότασις γενικωτέρα ὅπως ὁ κομμουνισμὸς χαρακτηρισθῇ ὡς ἰδιότυπον ἀδίκημα. Ἐν περιπτώσει ἀποδοχῆς τῆς προτάσεως ταύτης, ὡς ἄμεσος συνέπεια αὐτῆς θὰ εἶνε ἡ παραπομπὴ ὅλων τῶν κομμουνιστῶν δημοσίων ὑπαλλήλων εἰς τὰ ἁρμόδια διοικητικὰ συμβούλια καὶ ἡ ἀποπομπὴ αὐτῶν ἐπὶ τῷ ἀναφερομένῳ ἀδικήματι.

ΑΙ ΧΘΕΣΙΝΑΙ ΣΥΛΛΗΨΕΙΣ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΩΝ

Ἐγνώσθη χθὲς ὅτι ὑπὸ τοῦ ἐνεργοῦντος τὰς ἀνακρίσεις κατὰ τῶν κομμουνιστῶν ἀνακριτοῦ κ. Λαμπρία ἐξεδόθησαν ἐν συνόλῳ 22 ἐντάλματα συλλήψεως κατὰ διαφόρων κομμουνιστῶν εὑρισκομένων ἐν Ἀθήναις καὶ εἰς τὰς ἐπαρχίας. Ἐκτὸς τῶν προχθὲς συλληφθέντων ἐξεκριθῶσιν ὅτι συνελήφθησαν καὶ οἱ κομμουνισταὶ Θ. Μάγγος, Ε. Ἀποστόλου, Ι. Δρίβας ἐν Ἀθήναις, Β. Κοντόπουλος ἐν Θεσσαλονίκῃ καὶ Ι. Βαρβέρης ἐν Λέσβῳ. Χθὲς προσήχθησαν ἐνώπιον τοῦ κ. Λαμπρία ὅλοι οἱ ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν Πειραιεῖ συλληφθέντες κομμουνισταί, οἱ ὁποῖοι ἐζήτησαν καὶ ἔλαβον παρ' αὐτοῦ 48ωρον προθεσμίαν ὅπως ἀπολογηθοῦν. Ἔνστασις ἀναρμοδιότητος τοῦ κ. Λαμπρία δὲν ὑπεδλήθη εἰσέτι ὑπὸ τοῦ ἐκ τῶν συλληφθέντων δικηγόρου κομμουνιστοῦ κ. Γονῆ. Ἐὰν ὑποβληθῇ τοιαύτη, ἡ ὑπόθεσις θὰ παραπεμφθῇ, ὡς καὶ χθὲς ἐγράφομεν, εἰς τὸ Ἐφετεῖον.

Η ΠΑΛΑΙΑ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

Ἡ δίωξις τῶν κομμουνιστῶν διετάχθη, ὡς πληροφορούμεθα, ἐπὶ τῇ βάσει τῆς δικογραφίας ἡ ὁποία ἔχει καταρτισθῇ ἀπὸ τριετίας κατὰ τῶν κομμουνιστῶν. Τὴν δικογραφίαν ταύτην, καταρτισθεῖσαν κατὰ τὸ πλεῖστον ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας τῆς Γενικῆς Ἀσφαλείας τοῦ Κράτους, διεβίβασαν εἰς τὴν εἰσαγγελίαν τῶν Πλημμελειοδικῶν αἱ στρατιωτικαὶ ἀρχαὶ πρὸ διμήνου. Ἀπὸ τότε τὴν ἐμελέτων ἐπισταμένως ὁ εἰσαγγελεὺς κ. Κιουρτσάκης καὶ ὁ ἀνακριτὴς κ. Λαμπρίας, οἱ ὁποῖοι ἐπείσθησαν ἀπολύτως ἐξ αὐτῆς περὶ τῆς ἐνοχῆς τῶν κομμουνιστῶν, ἐναντίον τῶν ὁποίων ἐξεδόθησαν τὰ ἐντάλματα συλλήψεως. Ἀπαντες οὗτοι μαζὶ μὲ τοὺς κομμουνιστὰς βουλευτὰς ἔχουν ὑπογράψει πρακτικὸν διὰ τοῦ ὁποίου κηρύσσονται ὑπὲρ τῆς αὐτονομήσεως τῆς Θράκης καὶ τῆς Μακεδονίας.

Ἡ δικογραφία κατὰ τῶν κομμουνιστῶν εἶνε ὄγκωδεστάτη, ἀποτελουμένη ἐκ πολλῶν χιλιάδων ἐγγράφων. Λόγῳ τοῦ ὄγκου της τὰ πλεῖστα τῶν ἐγγράφων φυλάσσονται εἰς τὸ εἰδικὸν τμῆμα Ἀσφαλείας, διότι τὸ γραφεῖον τοῦ κ. Λαμπρία εἶνε ἀνεπαρκὲς νὰ τὴν περιλάβῃ ὁλόκληρον.

Η ΑΝΤΙΔΡΑΣΙΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΩΝ

Ο κ. ΜΕΤΑΞΑΣ ΑΠΕΙΛΕΙ ΟΤΙ Θ' ΑΠΟΧΩΡΗΣΗ ΕΚ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἡ ἀπ' ἀρχῆς ἐκδηλωθεῖσα ἀντίδρασις σημαντικῆς μερίδος τῶν βουλευτῶν τῆς δημοκρατικῆς παρατάξεως ἐναντίον τῶν ἐκπαιδευτικῶν νομοσχεδίων ἐνισχύθη κατόναν τῆς ἀναγγελθείσης ἄρσεως τῶν δυσχερειῶν διὰ τὴν σύναψιν τοῦ τριμεροῦς δανείου.

Οἱ πρωτοστατοῦντες εἰς τὴν ἀντίδρασιν βουλευταὶ ὑπεστήριζον ὅτι κατόπιν τῆς εὐνοϊκῆς τροπῆς τοῦ οἰκονομικοῦ ζητήματος, ὁ ἐκ τῆς καταψηφίσεως τῶν νομοσχεδίων κίνδυνος τῆς ἀποχωρήσεως ἐκ τῆς Κυβερνήσεως τοῦ κόμματος τῶν Ἐλευθεροφρόνων δὲν πρέπει ν' ἀντιμετωπίζεται πλέον μετ' ἀνησυχίας ἀπὸ τὰ δημοκρατικὰ κόμματα.

Τὴν κίνησιν ταύτην ἔχων ὑπ' ὄψιν του ὁ κ. Μεταξᾶς ἀπηύθυνεν εἰς τὸν κ. Πρωθυπουργὸν χθὲς τὴν πρωΐαν ἐπιστολήν, δι' ἧς ἐζήτει τὴν ἄμεσον σύγκλησιν τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου πρὸς καθορισμὸν τῆς στάσεως τῆς Κυβερνήσεως ἔναντι τῆς ἐκδηλουμένης ἀντιδράσεως.

Προσέθετεν ἐν τῇ